Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul înălţării Sfintei Cruci

Eu sunt Păstorul Cel bun, Păstorul Cel cu crucea, şi am nume mare şi Mă numesc Unul Născut din Tatăl Savaot, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, şi umblu în lumina Lui şi sunt lumină din lumină şi luminez cu ea lumea şi sunt lumina lumii atât cât sunt în lume, iar altfel lumea umblă în întuneric, umblă fără Dumnezeu încoace şi încolo şi nu ştie unde merge, căci nu are păstor mereu peste ea ca să-i spună cum şi unde să meargă ea.

Eu sunt Domnul Iisus Hristos, căci aşa M-a numit Tatăl Meu prin îngeri, şi nu este pe pământ sau în cer nume mai mare ca numele Meu. Eu prin ascultare de Tatăl am nume mare, şi prin fapta ei rămân cu numele de Fiul Tatălui Savaot, de o fiinţă cu Tatăl fiind numit.

Pace ţie, popor al cuvântului Meu! Stau cu tine la masă de cuvânt în ziua aceasta de praznic al crucii. Cuvântul cruce este cuvânt mare şi are viaţă în el numele acestui cuvânt. Nu ştie nici un om când spune: *„Sfântă cruce, ajută-mi!”*, nu ştie ce spune când el spune aşa, după ce a învăţat de la părinţi să spună aşa. Stau cu tine la masă de învăţătură, poporul Meu, ca să ia de pe masa Mea cu tine cei ce caută la tine învăţătura Mea, cea de sus venită pe pământ pentru cei ce vor să înveţe de la Dumnezeu, căci pe pământ învăţătura care este nu-l duce pe om la Dumnezeu şi la viaţă pe vecie cu El.

Am grăit vouă să aveţi grijă de uniforma pe care trebuie s-o purtaţi voi, măi fiilor. În ziua aceasta vreau să desăvârşesc mai mult această taină, iar voi să vă desăvârşiţi prin ea şi s-o faceţi faptă tot mai întreagă peste voi. Chipul Meu, pe care trebuie să-l purtaţi voi, este semnul Meu de peste voi. Aşa v-am deslușit Eu când v-am pus pe masă învăţătură pentru purtarea uniformei, cu care Eu v-am înveşmântat pe fiecare când aţi venit să vă daţi Mie ca să fiţi apoi ai Mei şi când v-am învăţat cum să vă înveşmântaţi.

O, e greu să fie al Meu omul, căci îi trebuie cruce ca să semene cu Mine dacă voieşte să fie al Meu, şi îi trebuie uniformă fără de schimbare şi fără de sfârşit purtată, iar fiii oamenilor să vadă această lumină între ei şi să umble după ea, după cel ce ascultă de Dumnezeu pe pământ între oameni, iar dacă-şi schimbă omul uniforma îşi schimbă ascultarea şi nu mai este al lui Dumnezeu cel ce pierde semnul care îl arată pe el al Domnului pe pământ.

Uniforma este crucea cea purtată, măi fiilor. Îşi pune omul cruce la gât ca să aibă şi să poarte semnul de creştin, dar ca să-şi poarte el crucea, nu are habar cum. Vin Eu şi desfac acest înţeles, căci crucea ca s-o aibă omul, el trebuie s-o primească peste el.

E mare durere pentru om să poarte cruce, şi aceasta îi este lui durere pentru că nu-i place supunerea, nu-i place să asculte de Dumnezeu şi de cel ce este de la Dumnezeu, şi mai degrabă se ascunde omul pentru voia sa, căci ca să-şi facă voia sa, trebuie să se ascundă omul. Când Eu am dat să-l întreb pe Adam în rai de ce se ascunde de Mine, el s-a supărat că l-am întrebat şi că am umblat la purtarea lui ascunsă, şi s-a răstit la Mine şi s-a supărat pe Mine, iar cine se ascunde de Mine se supără pe Mine şi Mă ameninţă prin purtarea lui şi prin vorba lui dacă umblu să-l descopăr, şi acela nu mai poate rămâne al Meu şi pleacă şi se ascunde ca să plece şi caută cumva să plece, căci nici dragostea, nici frica de Dumnezeu nu mai rămân cu cel ce se ascunde pentru voia lui, căci dacă măcar frica de i-ar mai rămâne, n-ar pleca, ci s-ar apleca pentru umilinţă, şi iată de ce nu are omul înţelepciune ca să nu păcătuiască şi să-l ajungă apoi despărţirea de Dumnezeu!

Nu are omul frică de Dumnezeu, pentru că nu-i place cu Dumnezeu şi îi place cu ascunderea cea pentru voia lui. Atunci omul leapădă crucea, leapădă uniforma, leapădă voia lui Dumnezeu, nu-i place cu cruce, nu-i place cu Mine şi se face potrivnic lui Dumnezeu, căci crucea înseamnă statornicie şi ascultare de Dumnezeu cu supunere şi e semnul că eşti al lui Dumnezeu, dar cui îi

este ruşine să asculte şi să se aplece, aceluia îi este ruşine cu cruce şi nu stă sub acest semn, sub semnul celui ce este supus sub fapta supunerii înaintea Domnului spre purtarea crucii.

Se cunoaşte omul purtător de cruce, aşa cum se cunoaşte cel ce nu are dragoste ca să vină după Domnul pentru purtarea crucii. Aşa cum fără de cămaşă nu poate sta fără să i se vadă goliciunea trupului, tot la fel nu poate omul fi al lui Dumnezeu fără să-şi poarte crucea, fără să aibă uniforma aceasta, ascultarea cu supunerea cea pentru ea, aşa cum i-am cerut Eu omului în rai să se poarte între el şi Dumnezeu pentru voia Domnului în el şi cu el. Cel nemulţumit este nemulţumit pentru că nu înţelege taina purtării crucii. Are nevoie de iubire, suferă după iubire cel nemulţumit, de parcă o merită el pe ea. El nu ştie să dea iubire fără să vrea să primească înapoi iubire şi cinstire.

Cel nemulţumit nu se poate numi purtător de cruce şi nu-şi poate zidi o cale spre Dumnezeu şi spre odihna lui cu Dumnezeu. Cum să poată spune: *„Sfântă cruce, ajută-mi!”*, cum să poată spune aceasta cel nemulţumit? Nu-i poate spune nemulţumirii să-l ajute, de vreme ce ea este cea care-l dărâmă pe el. O, viaţa ta purtată te poate ajuta, omule. Pe ea s-o ai de ajutor şi s-o rogi apoi să te ajute spre Dumnezeu. Viaţa ta este crucea care te poate purta şi ajuta, dar dacă tu nu eşti purtător de cruce şi te posomorăşti mereu sub greu şi eşti nemulţumit, cărei cruci mai ceri atunci tu ajutor, când tu nu eşti purtător de cruce?

O, fii ai cuvântului Meu, care vă creşte pe voi ai Mei, iată, fiii oamenilor se gătesc care de care mai vopsiţi, mai împodobiţi, mai parfumaţi, mai arătoşi, ca să atragă spre ei privirile din jur şi să aibă trecere mare, zic ei, iar voi, fiilor, să vă gătiţi şi mai mult, să doriţi şi mai mult împodobirea voastră cu Dumnezeu, ca să atrageţi spre Mine pe toţi cei care vă privesc şi Mă văd în voi şi cu voi, şi să am Eu trecere mare prin voi înaintea lor şi să Mă ia ei de iubire a lor, de viaţă a lor, de călăuză să Mă ia, de lumină din cer pe cale cu ei să Mă ia, de cruce purtată de ei să Mă ia ei, şi să nu ia de la oameni pentru ei, ci de la Domnul să ia şi să poarte ei.

Aveţi grijă de paza vieţii, fiilor, aşa cum trebuie să aibă grijă fiii lui Dumnezeu de păzirea zilei de odihnă a Domnului cu ei. O, să nu dormiţi în ziua Mea de odihnă, ci s-o trăiţi cu trezie pentru puterea ei cea pentru voi. Fiţi ca şi cei ce stau de pază trează la graniţă, căci graniţă este această zi, şi zi de pază este ea pentru viaţa omului, căci omul n-a stat de pază în rai aşa cum Eu l-am învăţat, şi nu s-a odihnit în Domnul, ci s-a sculat pentru duhul rău şi n-a stat în lucrul Meu omul.

Purtarea crucii înseamnă păzirea poruncilor cele pentru viaţă, dar cei trufaşi când se îmbolnăvesc aşa din pricina nesupunerii şi neascultării, cu greu se mai pot aceştia vindeca dacă au în sângele lor acest aluat, din care-şi trag ei purtarea lor. Oamenii răspund obraznic, se răzbună unii pe alţii prin cuvintele lor, se trag la judecată unii pe alţii, sunt răzbunători şi nu ştiu nimic din taina purtării crucii, chiar dacă-şi pun ei cruce la gât şi se bizuie pe ea sau se semeţesc cu acest semn. Altfel este semnul crucii purtate peste cei ce ştiu ce înseamnă crucea şi ajutorul lor de la ea.

O, nu ştiu oamenii că necazurile şi suferinţele care vin peste ei sunt chiar ajutorul lor pe calea către Domnul. Puţini sunt pe pământ între cei ce ştiu după adevăr să spună vieţii lor anevoioase: *„Sfântă cruce, ajută-mă!”*. O, cine l-ar mai ajuta pe om spre Dumnezeu dacă nu necazurile care-i vin?

Nu vine pe altă cale mântuirea spre om, decât prin necazuri şi prin răbdare pentru ele, căci scrie în prooroci: *«Este vreun bărbat care naşte? Căci văd bărbaţi mulţi cu mâinile în şolduri, ţinându-se de şale ca o femeie cu faţa palidă, gata să nască, dar în vreme de strâmtorare va veni mântuirea şi se va da ea lor»*, şi iarăşi este scris: *«Jertfeşte Domnului jertfă de laudă şi împlineşte Celui Preaînalt făgăduinţele tale şi cheamă-Mă pe Mine în ziua necazurilor tale şi te voi izbăvi şi Mă vei preaslăvi»*, dar nu tot aşa a grăit Domnul către cel păcătos, căruia i-a zis: *«De ce povesteşti tu dreptatea Mea şi pui legământul Meu pe limba ta, când tu urăşti învăţătura Mea, lepădând cuvântul Meu înapoia ta, când tu vezi furul şi mergi cu el şi pui cu cel desfrânat*

partea ta, când ai pe limbă răutate şi viclenie, clevetire asupra fratelui tău şi cugeţi fărădelegea, iar Eu, asemenea ţie, te voi mustra şi voi aşeza înaintea ta păcatele tale, ca nu cumva să Mă uiţi şi să pierzi pe Cel ce te poate izbăvi de fărădelegea ta?».

În zi de praznic sfânt, închinat crucii Mele purtate, Eu, Domnul, am pus pe masă învăţătură scumpă pentru cei ce ştiu de la Mine cum poate să vină omul după Mine şi să-Mi urmeze. Podoaba lui trebuie să fie viaţa lui trăită din poruncile Mele după voia Mea, după modelul vieţii Mele pe pământ, căci crucea este viaţa, şi ea te poate trece spre Domnul.

Purtarea ta înaintea Mea şi între frate şi frate, să fie dulce purtarea ta, poporul Meu. O, să nu fii supărăcios, fiule, să nu fii nemulţumit, să nu fii aspru, să nu-ţi pierzi răbdarea, să nu uiţi de darul fricii de Dumnezeu pentru paşii vieţii tale, căci fără ea îşi pierde omul înţelepciunea pe care o are de la Dumnezeu. Înţelepciunea ta să fiu Eu, nu tu, căci tu eşti fiu învăţat de Dumnezeu, o, poporul Meu. Ia de la izvorul Meu de cuvânt, ia de la fiii cei purtători de Dumnezeu cuvântul Meu şi pune-l peste tine în toată împlinirea lui, ca să te numeşti purtător de cruce şi ca să fii aşa, căci fiii oamenilor au rămas doar cu crucea de la gât şi nu ştiu ce întrebare vor primi peste ei de la Mine pentru purtarea crucii sau pentru nepurtarea ei, pentru viaţa lor înaintea Mea, bună sau rea, adevărată sau mincinoasă, luminată sau nu de lumina Mea, care vine pe pământ ca să fie cu oamenii şi să umble ei în lumină.

Să nu se mire cei ce se cred ai lui Dumnezeu mai mult decât voi, fii ai cuvântului Meu care vă zideşte. O, să nu se mire aceştia de ce sunt Eu cu voi în lume cuvânt de sus peste voi, purtat fiind de nori şi de glas de cuvânt peste voi.

O, nu vă miraţi voi, cei ce vă miraţi de venirea Mea cuvânt pe pământ, căci voiesc să fie lumină pe pământ, căci am spus: *«Atât cât sunt în lume, lumină a lumii sunt».* Vă spun şi vouă: dacă am venit în lume, lumină a lumii să fiu, umblaţi şi voi în lumină, că iată, lumina cuvântului Meu lucrează în mijlocul întunericului de pe pământ. Aplecaţi-vă şi voi după Mine, după cuvântul Meu cel călăuzitor, ca să vă numiţi purtători de cruce, căci altfel nu pot fi cu semnul Meu peste voi. Cel ce este cu Mine şi umblă după Mine, se cunoaşte după viaţă, după faptă şi după rodul lui cel adus lui Dumnezeu, nu după crucea din mână sau cea purtată la gât. Iată, semnul ei are putere, dar voi nu aveţi. Umblaţi în lumină, ca să aveţi lumină şi putere să înviaţi morţii, aşa cum i-am înviat Eu şi ucenicii Mei, căci dacă numai îi îngropaţi pe cei ce mor, nu sunteţi ai Mei, nu semănaţi cu Mine şi cu lucrul Meu cel sfânt şi plin de înviere peste om.

O, popor al cuvântului Meu, să iei şi să împarţi această povaţă pentru purtarea crucii cea cu rod purtată, căci Eu trebuie să Mă port cu lumina Mea în lume între fiii oamenilor, iar tu să-Mi faci mers. Pe calea pe care călătoreşte omul, pe aceeaşi cale merg şi Eu cu cuvântul Meu, căci după om trebuie să Mă ţin, şi să Mă audă el când îi grăiesc şi când dau să ajut mântuirii lui.

Puneţi peste voi zi de zi toată povaţa cuvântului Meu, fiilor, şi faceţi-vă veşmânt ţesut peste voi din cuvântul Meu de peste voi, şi cartea Mea cea de azi să fiţi voi. Cei ce nu citesc cartea Mea cea de azi cu voi, dar vă văd pe voi, să poată aceştia înţelege cuvântul cărţii Mele cu voi, fiilor, crucea cea purtată, uniforma voastră cea de la Mine înaintea celor din cer şi înaintea fiilor oamenilor, ca să vadă ei lumina aceasta, veşmântul celor ce Mă iubesc pe pământ, podoaba lor cea din cer peste ei, purtată de ei la vedere, iar cel ce vă va vedea pe voi şi vă va primi şi se va spăla în acest râu de cuvânt şi de viaţă prin cuvânt, acela se va mântui şi va fi al Meu, fiul Meu va fi el, ca şi voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27septembrie 2012